

44Bitef10

Danas

●● SREDA, 15. septembar 2010, broj 4734, godina XIV, cena 30 din, 20 den, 1 KM, 0,5 EUR (CG), 5 kuna

www.danas.rs

Tužni tropi

Istorija Bitefa jednako istorija savremenog teatra

Osnovan 1967. godine na inicijativu Mire Trailović i Jovana Ćirilova BITEF - Beogradski internacionalni teatarski festival neprekidno je pratio i podržavao najnovije pozorišne tendencije. Rastući i razvijajući se postajao je jedan od najvećih i najvažnijih evropskih festivala.

Više od četiri decenije svog postojanja Bitef prevazilazi sve političke i kulturne barijere i uspešno ide u korak sa burnom evolucijom pozorišne umetnosti. Zbog toga istoriju Bitefa možemo nazvati istorijom savremenog teatra.

Bitef je jedan od retkih festivala koji obuhvata kako eksperimentalne tako i tradicionalne forme. Revolucionarnih šezdesetih i sedamdesetih godina gledaoci su imali priliku da vide neke od najhrabrijih scenskih eksperimenata koji su vodili ka razaranju dramske forme ali takođe i značajna klasična ostvarenja kao i predstave tradicionalnog orijentalnog teatra. Tokom osamdesetih i devedesetih Bitef je predstavio najviše domete postmodernog teatra i plesa. Čak i u vreme političko-ekonomske krize i embarga Bitef je uspevao da

promoviše najviše kulturne vrednosti i doveo u Beograd neka od najvećih imena svetske izvođačke scene. U prvoj deceniji XX veka Bitef prikazuje nova i inovativna dostignuća svetskog *mejstrima* - predstave postdramskog i neverbalnog scenskog izraza kao i one realizovane uz pomoć novih tehnologija - otvorivši tako vrata virtualnoj stvarnosti - *sajber* teatra.

Tokom svih ovih godina - Bitef je sačuvalio svoje mesto u porodici najznačajnijih svetskih festivala. Za kontinuitet i kvalitet njegovih nastojanja Evropska fondacija

Premio Europa per il Teatro je 1999. godine Bitefu uručila *Specijalnu nagradu*.

Osnovni cilj Bitefa je da predstavi najznačajnije autore produkcije i fenomene savremene izvođačke scene. Na taj način Bitef inicira i promoviše različite pristupe teatru. Širi granice kulturnih identiteta i kreira mapu profesionalnih kontakata. Bitef takođe podstiče razvoj srpske scene izvođačkih umetnosti i doprinosi njenoj potpunijoj afirmaciji u evropskom i širem međunarodnom kontekstu.

Osnivač Bitefa je Skupština grada Beograda a produkcijom i organizacijom festivala bavi se Bitef teatar, pozorište osnovano 1989. godine - s ciljem da otkriva i podržava nove pozorišne tendencije u lokalnom kontekstu.

Umesto opširnog izlaganja istorije Bitefa dovoljno je samo nabrojati imena umetnika koji su, u protekle 44 godine, predstavili svoj rad na ovom festivalu. Neki od njih su otkriveni upravo na Bitefu, dok je za druge ovaj festival bio još jedna u nizu potvrda njihovog umetničkog značaja. ■

NOVE POZORIŠNE TENDENCIJE od 15. do 25. septembra u Beogradu

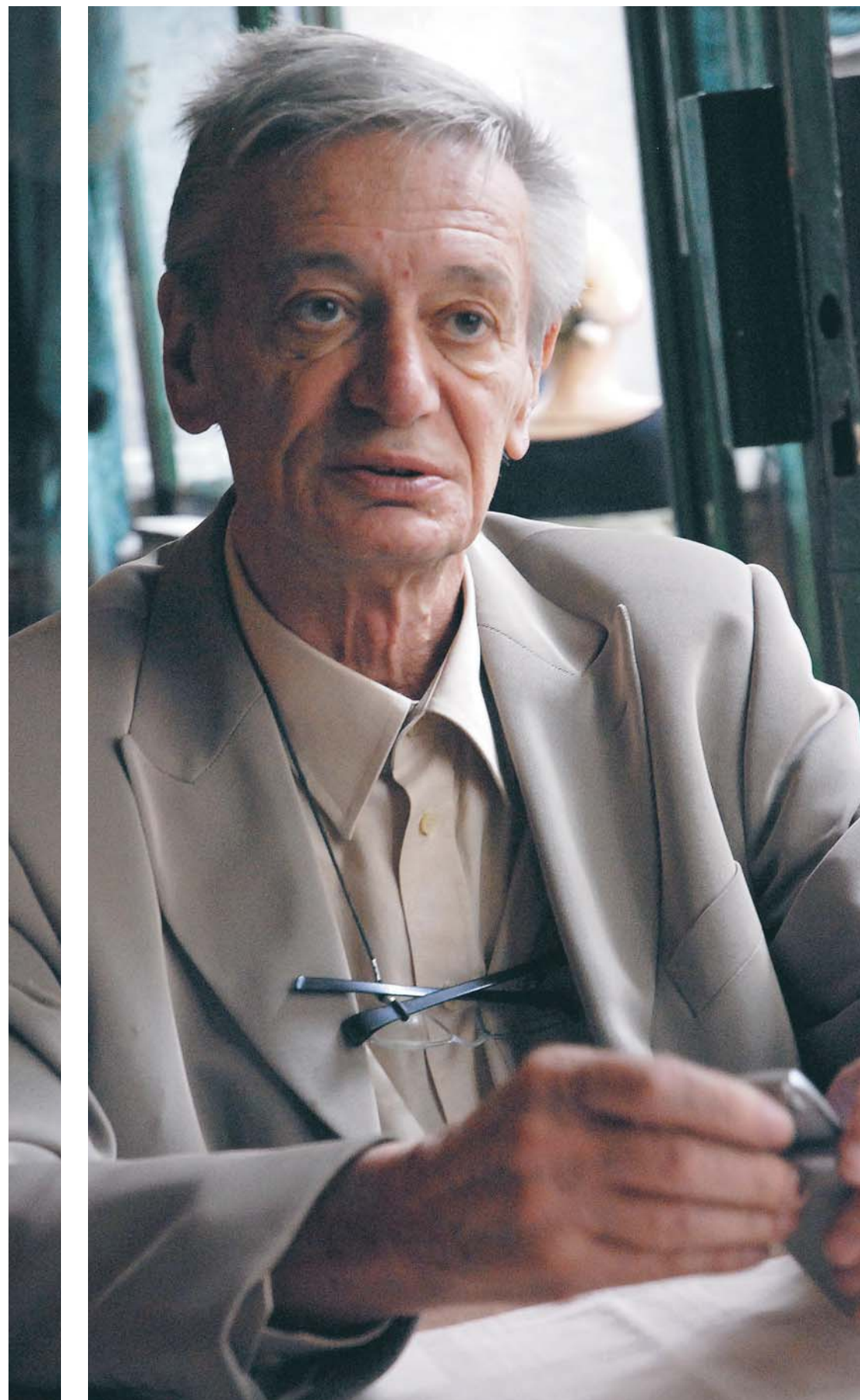

Foto: Stefana Savić

Zašto šaht?

Jovan Čirilov

NO LOGO

Iako je tokom četrdeset četiri godine, osim prva tri i ovogodišnjeg 44. Bitefa (*No logo*), festival imao podnaslov kao tematski slogan, plakati gotovo nikada nisu ilustrovali podnaslov. Bilo ih je slikovitih, ali oni nisu bili inspiracija dizajnera da po njima kreiraju plakat, a najmanje su to činili Slobodan i Saveta Mašić, najčešći dizajneri Bitefovog identiteta.

Neka vrsta izuzetka bio je plakat koji je kreiran za 23. Bitef (1989), nekoliko nedelja posle smrti Mire Trailović. Mašićevi su na plakatu prikazali samo arlekinu u ljubicaštvom kostimu, u boji korote nekih naroda. Pokojna Sanja Rudić je za 33. Bitef (1999), koji je te sezone kao podnaslov imao sintagmu *Mit i ništavilo*, kreirala poster na kom je bio prikazan Mao Cedung napravljen od sapuna. Ne treba ni objašnjavati da je *mitski* kineski državnik i ideolog Mao bio napravljen od grade koja upotrebom postaje - *ništavilo*. Medija dizajner Mateja Rackov, kada je tema 35. Bitefa bila *eros@etos*, nekim čudom naslutio je menhenstki tragični događaj kad je za taj Bitef, koji se održavao septembra 2001. godine, kreirao plakat sa uništenom jabukom, dobro poznati simbol Njujorka, i to nekoliko nedelja pre rušenja kula Trgovinskog centra.

Najilustrativniji plakat pojavio se 2005. godine, za 39. Bitef sa temom *Bajka i antibajka*. Na posteru je legendarni žabac iz bajke pregažen na autoputu i sa krunom koja se sa glave otkotrljala po asfaltu. Mrtvi žabac princezinim poljupcem nikada neće postati prelepi princ iz bajke.

Većina plakata, pre svega dvadeset šest Mašićevih, ne ilustriju podtemu

Bitefa. Ali uvek gledaoci pokušavaju da proniknu u vezu između teme i kreacije. Ukoliko su ti pokušaji učestaliji, mada neadekvatni, jer dizajneri nisu hteli da vizualizaciju Bitefov slogan određene godine, to ispunjava jednu od teorijskih funkcija plakata - da nečim privuče pažnju gledalaca na sebe i samim tim na događaj koji oglašava.

Poslednjih pet plakata kreirali su dizajneri *New momenta*, sa kreativnim direktorom Draganom Sakanom na čelu. Ti plakati su sa prepoznatljivim belim zvezdama na plavoj pozadini, *hommage* tandemu Mašić.

Na ovogodišnjem plakatu, *New Dragan Sakan Ye@R team* bele zvezde smestio je na plavoj pozadini, naslikane na beogradskom šahtu. Kada smo između nekoliko desetina predloženih rešenja izabrali ovo, gotovo na prvi pogled, uopšte nismo analizirali šta bi to moglo da znači.

To, naravno, nije sprečilo neke moje sugradane da me upitaju šta hoće da kaže ovogodišnji plakat. Odgovarao bih da nema nameru da išta znači, osim da se zapitate šta znači. Još je poželjnija reakcija jednog prolaznika koji me je ovih dana upitao: „Što ste dopustili da ovogodišnji Bitef simbolizuje prljavi šaht, koji nas vodi u još prljaviju kanalizacionu“. Odgovorio sam da bi to moglo da znači da je Bitef bar nekim svojim predstavama *underground* ili da je to bio.

Idem dalje. Dobro je što je šaht izrazito urbani detalj gradskog pejzaža. Dobro je što je svaki šaht praktično neuništiv. Što je tu pred nama i pod nama, ne uvek svesni da je prisutan, pa ipak neophodan.

Jedan prolaznik upitao me je ovih dana: „Što ste dopustili da ovogodišnji Bitef simbolizuje prljavi šaht, koji nas vodi u još prljaviju kanalizacionu“. Odgovorio sam da bi to moglo da znači da je Bitef bar nekim svojim predstavama „underground“ ili da je to bio

Jerzy Grotowski, David Esrig, Living Theatre & Judith Malina, Julian Beck, Otomar Krejca, Victor Garcia, Peter Zadek, Georgij Tovstonogov, Arsa Jovanović, Richard Schechner, Luca Ronconi, Peter Schumann, Jirži Menzel, William Gaskill, Klaus Peymann, Eugene Ionesco, Božidar Violić, Eugenio Barba, Mira Trailović, La Mamma & Andrei Serban, Hans Lietzau, Ingmar Bergman, Petar Selem, Branko Pleša, Roger Planchon, Joseph Chaikin Jerome Savary, Pip Simmons, Charles Ludlam, Arianne Mnouchkine, Dino Radojević, Shuji Terayama, Merce Cunningham, Dušan Jovanović, Peter Stein, Hisao Kanze, Georgij Paro, Miklos Jancso, Peter Brook, Giles Havergal, Meme Perlini, Paolo Magelli, Robert Wilson, Anatolij Efros, Konrad Swinarski, Charles Marowitz, George Tabori, Roger Planchon, Slobodan Uinkovski, Patricia Cherar, Jurij Ljubimov, Samuel Beckett, Andrzej Wajda, Lee Breuer, Ljubiša Ristić, Philip Glass, Miroslav Belović, Tadeusz Kantor, Dejan Mijač, Lindsay Kemp, Pina Bausch, Robert Sturua, Georges Lavaudant, Benno Besson, Nuria Espert, Antoine Vitez, Kazimierz Dejmek, Carmello Bene, Roberto Ciulli, Aleksandar Popović, Jerzy Jarocki, Igor Vasiljev, Jerzy Grzegorzewski, Ivica Kunčević, Alexander Lang, Janusz Wisniewski, Janez Pipan, Eimuntas Nekrošius, Jan Fabre, Petar Živadinov, Jurgen Flimm, Haris Pašović, Hansgunter Heyme, Karge Langhof, Erik Appelgrin, Johann Kresnik, Dimiter Gotschef, Mira Erceg, Jorma Uotinen, Steven Berkof, Tamas Ascher, Michael Clark, Wolfgang Engel, Anaterlij Vasiljev, Erwin Piplits, Carolyn Carlson, Janos Szikora, Hinderik de Groot, La fura dels baus, Tomaz Pandur, Henrijeta Janowska, Gabor Zsambecki, Kama Ginkas, Frederick

Tamne dubine kanalizacione, koje se kriju pod železnim poklopcem, aludiraju na podsvesne tokove umetnosti, umetnika i gledaoca. Ali šta bi onda zvezde preko svega toga mogle da znače! Da li kantovsko zvezdano nebo - na šahtu, a moralni zakon - u nama. Privremeno odbegao u kanalizacionu? Svestan sam činjenice da dizajnerski tim nije sve to hteo da plakatom kaže i prikaže. Mada to ne

znači da tako nešto nije bilo u njegovoj podsvesti. Ipak preporučujem da svako na ovogodišnjem plakatu, 44. Bitefa 2010, pronađe ono što na njemu vidi. Ili da ga prosto gleda. Ili da poželi da vidi neku od deset predstava na ovogodišnjem programu.

Beograd, 11. septembar 2010.

Dizajneri plakata dosadašnja 44 Bitefa (od 1967. do 2010)

Vladislav Lalicki (od 1. do 4); Slobodan Mašić (5-7); Saveta i Slobodan Mašić (8-30); S Team Bates Satschi & Satschi Advertizing Balkans (31); I&F McCann Ericson, Beograd (32) Sanja Rudić (33); Sanja Rudić sa saradnicima (34); Media dizajner Mateja Rackov (35) Bitef Artarctic m.d/Blumen Group, Hristina Radović Andrić (36-38); Blumen Group (39); New Moment, New Ideas Company (40); New Moment, New Ideas Company - Inspirisano vizuelnim identitetom Slobodana Mašića (41); New Moment, New Ideas Company; Dragan Sakan, kreativni direktor; tim: Anita Lazić, Slaviša Savić, Ivana Đurić (42); New Moment, New Ideas Company, Dragan Sakan, kreativni direktor; tim: Ivana Đurić, Slaviša Savić (43); New Dragan Sakan Ye@R Team (44. Bitef)...

Flamand, Francois Michel Pesenti, Meredith Monk, Roman Viktjuk, Wim Vandekeybus, Andras Urban, Theodoros Terzopoulos, Lev Dodin, Silviu Purcarete, Joseph Nađ, Nigel Charnock, Jagoš Marković, De la Guarda, Frank Castorf, Saburo Teshigawara, Nikita Milivojević. Theatre de Complicite & Simon McBurney, Vito Tauffer, Gorgio Strehler, Angelin Preljocaj, Phil Soltanof, Ivan Popovski, Margaret Jenkins, Valerij Fokin, Sonja Vukićević, Christoph Marthaler, Sacha Waltz, Thomas Ostermeier, Regis Obadia, Biljana Srbljanović, Aleksandar Popovski, Michael Nyman, Eric Lacascade, Arpad Sopsits, Susanne Linke, Nicolas Stemann, Alisa Stojanović, Dalija Aćin, Grzegorz Jarzyna, Michael Thalheimer, Krystian Lupa, Marius Kurkinski, Krzysztof Warlikowski, Rezo Gabriadze, Pjotr Fomenko, Johan Simnos, Oskaras Korsunovas, Egon Savin, Tomi Janežič, Ian Grieve, Daniela Nicolo, Enrico Casagrande, Yossi Yungman, Jose Montavlo, Lorenzo Bazzocchi, Matjaž Farič, Robert Alféldi, Rami Beler, Heiner Goebbels, Rene Pollesch, Alvis Hermanis, Anne Teresa de Keersmaeker, Bojan Đorđev, Lloyd Newson, Marie Chouinard, Constanza Macras, Dmitri Černjakov, Stefan Kaegi, Rodrigo Garcia, Kirsten Dehlholm, Lotte van den Berg, Guy Weizman, Rony Haver, Ivica Buljan, Maurice Bejart, Ohad Naharin, Romeo Castellucci, Emma Dante, Boris Bakal, Katarina Pejović, Lenka Udovički, Meg Stuart, Philipp Gehmacher, Suzanne Osten, Bojana Cveji, Aurelien Bory, Vida Ognjenović, Phil Soltanof, Sidi Larbi Cherakoui, Robert Lepage, Milena Marković, Ana Tomović, Lola Arias, Urlike Quade, Jo Stremgren, Miloš Lolić, Herman Helle, Pauline Kalker, Arlene Hoornweg, Herald Haug, Daniel Wetzell...

BITEF NAGRADE

2009.

■ Gran pri „Mira Trailović“ (većinom glasova)

Predstavi **SANJARI** u režiji Miloša Lolića, Jugoslovenskog dramskog pozorišta u Beogradu

■ Specijalna nagrada (većinom glasova)

Predstavi **ODMOR OD POVIJESTI** (Proces_Grad 01) trupe Bacači sjenki iz Zagreba (Hrvatska) Žiri 43. Bitefa 09 (Patris Pavis - predsednik, Vladimir Aleksić, Oliver Frlijić, Maja Pelević, Roland Šimelpfenig)

■ Nagrada Politike za najbolju režiju (većinom glasova)

Reditelju Robertu Lepažu za predstavu PLAVI ZMAJ trupe Ex Machina.

■ Nagrada publike

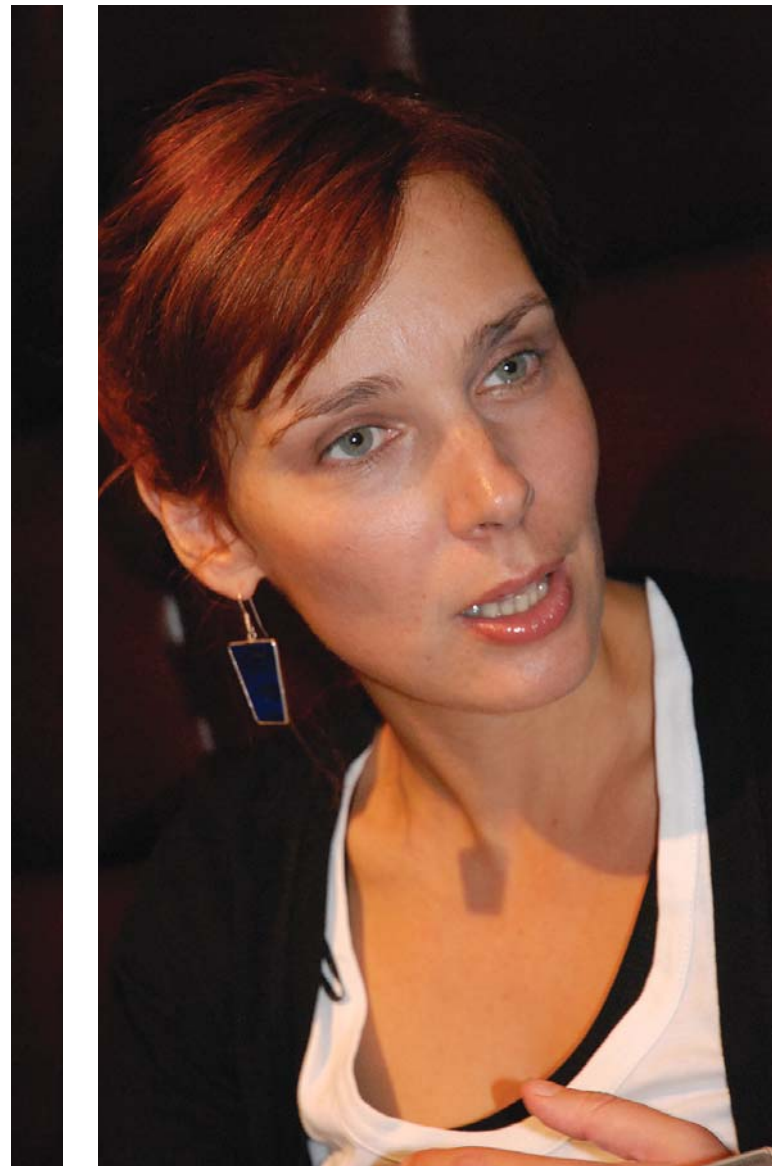
1. PISAC, Norveška (ocena 4.62);
2. AIRPORT KIDS, Švajcarska (4.59);
3. SUTRA, Engleska (4.58)

SPECIJALNA NAGRAIDA BITEFU

BITEF je prvi festival koji je dobio nagradu Evropske pozorišne unije. Godine 1999, pored Beogradskog internacionalnog teatarskog festivala, nagradu su dobili i Tomas Ostermajer, La Holanda i Societas Raffaello Snazio. Nagrada je uručena Jovanu Čirilovu, umetničkom direktoru BITEF, u Taormini, ma-ja 2000. godine.

ŽIRI 44. BITEFA

Nataša Rajković, pozorišna autorka i rediteljka iz Zagreba - predsednica; Elena Kovalskaja, pozorišna kritičarka iz Moskve; Danina Karbunar, rediteljka i dramska spisateljica iz Bukurešta; Bojan Đorđev, reditelj iz Beograda; Damjan Kecojević, glumac iz Beograda.

Anja Suša

Ovogodišnja društveno-politička platforma Bitefa vrlo je precizno definisana, a teme su veoma izoštrene i inspirativne

Foto: Stefana Savić

ANJA SUŠA: Želimo da pokažemo kako pozorište može da inspiriše razmišljanja o veoma ozbiljnim pitanjima iz naše stvarnosti

Aleksandra Čuk

DIJALOG U MESTO TEME

Bitef je mnogo godina postojao kao neka vrsta paralelnog univerzuma u odnosu na uobičajeni pozorišni svet kod nas. Poslednjih godina on se sve više dodiruje sa godišnjom pozorišnom produkcijom, i to pre svega zahvaljujući rediteljima, a zatim i dramskim piscima uglavnom mladim umetnicima, rođenim u drugoj polovini sedamdesetih i početkom osamdesetih, kaže za Danas Anja Suša, koselektorica Bitefa, dva dana pred otvaranje ove najzabudljivije pozorišne svetkovine u Srbiji. U pres centru Festivala mobilno stanje, PR menadžeri nastoje da izadu u susret svakom novinarskom zahtevu, upisuju se akreditacije, traže katalozi, razmenjuju vizit karte. Tenzija interesovanja za Bitef ne popušta, iako je već pre dve nedelje obnuzanjen njegov koncept, baziran, između ostalog, na ideji da slogana ovog puta neće biti. U nekim krugovima ova informacija izazvala je prilično nespokojstvo - da Bitefu možda nije ponestalo ideja?

Ta vrsta reakcije, šire gledano, čini se sasvim indikativnom za „naš“ sopstveni univerzum, koji prezasićen marketinškim informacijama, postaje sve manje život, a sve više zona paralelne stvarnosti gde vlastiti glas jedva čujemo, zaglušeni inatnim porukama sreće. U kontekstu takve situacije, ovogodišnji Bitef pravi rez i nagoveštava neke „nove tendencije“. O svemu tome i šire, pričali smo sa Anjom Sušom.

● **Na ovogodišnjem Bitefu, umesto teme, ponudili ste dijalog. Na koji način se to odrazilo na selekciju Festivala?**

- To se ni na koji način nije odrazilo na selekciju festivala zato što se ona od uvek pravila s ciljem da se ono što je u datom trenutku najbolje i najaktuelnije sa svetske pozorišne scene, dovede u Beograd. Bitef nikada nije bio tematski festival, u smislu da se polazilo od teme, pa da se onda na osnovu nje pravila selekcija. Ove godine smo otišli korak dalje, nemamo zapravo slogan, koji je marketinška, a ne umetnička kategorija. Namerno ga nemamo, budući da živimo u vremenu koje počiva na dopadljivim marketinškim frazama kojima se stalno trguje i, u stvari, sužava pogled na svet. Takav pogled odgovara velikim korporacijama, a mi smo rešili da, u ideološkom smislu, napravimo jedan antikorporacijski festival. Želeli smo da pozorište vratimo u okvire gde je njemu u publici najbolje, a to je u direktnu komunikaciju lišenu posredovanja, usmeravanja i bilo kakvih sugestija.

● **U svetlu tog pristupa, možete li pojasniti koju vrstu kontakta želite da uspostavite sa publikom?**

- Otvorili smo prostor slobode za gledi-

daoca, da o svakoj predstavi nespitano misli, da je posmatra iz sopstvenog konteksta, a ne iz neke nametnute perspektive. To je, u stvari, ideja - uspostaviti vrlo ličnu razmenu između predstava i auditorijuma. S druge strane, netačno je da Bitef nije tematizovan. Tematizovan je, ali na jedan vrlo poseban način, kroz razgovore posle predstava. Dosađ, oni su uglavnom bili informativnog karaktera, to jest, funkcionalni su tako što su umetnički pitanja. O njima će diskutovati, kako umetnici koji su stvarali predstave tako i učesnici okruglih stolova koji nam dolaze iz nekih drugih struka - istoričari umetnosti, filozofi, antropolozi, društveni aktivisti.

● **Onda je koncept Bitefa i ove godine, u neku ruku, provokacija?**

- Ovogodišnja društveno-politička platforma Bitefa vrlo je precizno definisana, a teme su veoma izoštrene i inspirativne. Očekujem, zbog toga, da se razgovori posle predstava pretvore u svojevrsne forum, ozbiljni intelektualni i

hvatila upravo pozorišna struka. Bilo bi prirodno da festival, koji je u umetničkom smislu avangardan i šokantan, bude neshvaćen od političkog establišmenta, ali ovde je priča bila upravo obrnuta, što samo govori u prilog tome da je SFRJ bila jedna vrlo jedna specifična država. Što se tiče kasnijeg odnosa Bitefa i strukture, on se, ipak, promenio i poboljšao. Postoji čitava generacija mladih reditelja odraslih na Bitefu, koji su sada preuzeli pozorišnu scenu i na koje je ovaj festival i te kako ostavio traga. Naravno, i dalje postoji konzervativan deo pozorišnog establišmenta koji nevoljno prati ovaj festival, a čak i kada to čini, nerado se pozitivno o njemu izjašnjava. To je zanimljivo, jer je Bitef uvek bio neka vrsta izazova domaćim umetnicima, a naročito kada se na njemu pojave predstave koje pripadaju mejnstrim pozorišnoj produkciji, namenjene širem auditorijumu. To nužno nameće poređenja sa našim institucijama sličnog tipa i kod određenog broja ljudi može proizvesti frustraciju i osećanje inferiornosti, ali to je neizbežno i, u svakom slučaju, nije fenomen koji je imao negativan uticaj na sam festival.

Između Istoka i Zapada

Kada je startovao kao festival krajem šezdesetih, Bitef je, osim umetnički, bio i svojevrsan politički projekat tadašnje SFRJ, koja je posredstvom ovog i sličnih progresivnih festivala, želela sebe da predstavi kao naprednu državu, koja neguje savremenu umetnost, prostor umetničkih sloboda... U vreme podela na Istok i Zapad, Bitef je imao ulogu mesta između ta dva bloka i bio gotovo jedino mesto susreta, gde su zapadni i istočni umetnici mogli da razmene iskustva. Raspadom Jugoslavije, stvaranjem Evropske unije i pod uticajem raznih drugih društvenih i političkih procesa tokom 20. i početkom 21. veka, pozicija Bitefa nužno se promenila. O festivalu, koji postoji već 43 godine jako je teško govoriti o recepciji Bitefa na jednostran način, ali stoji činjenica da je u vreme nastanka nailazio na jako velike otpore, i to baš kod ljudi iz struke, što je paradoksalno.

stručnu razmenu, koja će biti podjednako stimulativna kao i predstave. Ako je to provokacija, onda - da, bićemo provokativni. Ne mora da znači da će svaki razgovor biti takav, ali ideja nam je bila da svaku od predstava smestimo u širi društveni kontekst i na taj način pokažemo kako pozorište može da inspiriše razmišljanja o jako ozbiljnim pitanjima iz naše stvarnosti.

● **Bitef je ove godine posvećen i Čehovu, a malo ko se setio jubileja ovog pisca. Na koji način ćete to obeležiti i koliko njegovo delo može biti impuls teatru danas, u kojoj meri je ono aktuelno?**

- Moj utisak je da ove godine nije baš posvećena naročita pažnja Čehovljevom jubileju. To bi, možda, moglo da bude deo iste one teme koja bi se bavila pitanjem zašto Čehova nema više na našoj pozorišnoj sceni, a pogotovu zašto nema više smelih i radikalnijih tumačenja ovog pisca... Bitef je dao značajan doprinos ovom jubileju time što se u glavnoj selekciji našeg festivala nalaze čak dve predstave koje, svaka na svoj način, daju sam ga samo citirala. Ali, to jeste istina koja bi mogla da bude predmet ozbiljnog promišljanja i analize. Bitef je u našoj sredini najstariji i najbezvoljniji pri-

ovom piscu. Predstava, zapravo, pokazuje da je rusko savremeno pozorište raskrstilo sa konzervativnom tradicijom u tumačenju ruskih klasika, pa tako i Čehova. Druga predstava, *Ujka Vanja*, lirigena Goša, pobrala je sva moguća priroznja, kako nemačke tako i međunarodne kritike. Nju je važno videti i zbog toga što je Jirgen Goš, našalost, pre godinu dana preminuo, a predstava je jedna od poslednjih koje je ovaj značajni reditelj uradio.

Organizujemo i međunarodni simpozijum posvećen scenoskoj interpretaciji Čehova u 21. veku, koji će moderirati Ivan Medenica. Konferencija će okupiti značajne domaće i internacionalne umetnike koji su se bavili ovim piscem, ali i teatrologe koji će pokušati da daju doprinos ovoj temi.

● **Šta se u predstavama koje dolaze može prepoznati kao novo, sveže ili trend?**

- Teško je govoriti o trendu i ja sam upravo pokušala da objasnim da su narečene dve predstave međusobno vrlo različite i njihov zajednički imenitelj jeste što obe pristupaju Čehovljevom nasleđu iz perspektive 21. veka i našeg vremena, ali teško da bismo mogli da pravimo neku drugu vezu između njih i, u stvari, mislim da je baš to zanimljivo.

● **Već nekoliko godina, zajedno sa Jovanom Ćirilovim radite na programu Festivala? Kako biste opisali vašu saradnju i profesionalnu kombinaciju?**

- Lepo i idilično. Nemamo situaciju da nešto ne funkcioniše, pošto smo oboje vrlo tolerantne osobe za dijalog i za kompromise. A kompromisi su neophodni kada imate dve osobe koje programiraju festival i mislim da je to dobro, jer se onda neke ideje, oko kojih neko od nas nije dovoljno siguran, dobro provere kroz drugu osobu. Ukoliko se pojavi neka ozbiljna sumnja, onda prosto od takvih stvari odustajemo, ali se dosad nikada nije desilo da, ako je nekom od nas do nečega veoma stalo, da je drugi to osuječio. Takva naša interakcija dovodi i do najboljih rezultata po festival. Neki put imamo preaktivne raspave, koje su normalne, zdrave i potrebne, ali u suštini, nikada takve da dolazi do konflikata ili da selekcija zbog toga pati.

● **Uobičajeno i neizbežno pitanje jeste i hoće li ovogodišnji Bitef izazvati polemike?**

- Citiraću Miru Trailović, koja je imala dve važne sentence, meni omiljene: „Samo da se piše o Bitefu, pa makar i dobro“ i „Onog momenta kada ne bude više što nam jedna od njih, *Tri sestre*, dolazi iz Rusije, u kojoj je Čehov nedodirljiv i gde postoji poseban pijetet prema

Smej se i budi nežan prema nepoznatom

1. *Izabelina soba* sadrži tajnu. Ona je mesto laži. Ona je mesto laži koja gospodari Izabelinim postojanjem. Ta laž je mentalna slika. Egzotična slika. Slika pustinskog princa. Izabela je kći pustinskog princa koji je nestao prilikom jedne ekspedicije. Tako su joj rekli njeni hranitelji Artur i Ana. Živeli su zajedno u svetioniku na jednom ostrvu jer je Artur bio svetionikar. Ostrvo sa svetionikom je, kao svako ostrvo, prolazni prostor - negde između mora i kopna, između čvrstog i tečnog, između unutra i spolja. Svetionik je sagrađen na kopnu, ali žudi za morem. Izabela žudi za pustinjom, pustinjaskim princem, Afrikom. Tako počinje priča o životu slepe stare Izabele. Međutim, ubrzo postaje jasno da priča o pustinjaskom princu skriva strašnu, neizgovornu istinu. Ana i Artur ne mogu da žive sa svojim tajnama i traže utočište u piću. Ana umire, a Artur se baca u more. Izabelina potraga za ocem, pustinjaskim princem, ne vodi je u Afriku - već u sobu u Parizu, kratcu antropološkim i etnološkim predmetima.

2. U trenutku kad se osvrće na svoj život - Izabela je stara i slepa. U pariskoj sobi živi okružena hiljadama egzotičnih predmeta opljačkanih u Starom Egiptu i crnoj Africi. Sve je pripadalo ocu Jana Lauersa koji je zavešao svojoj ženi i deci. Ti predmeti su izdvojeni iz svog okruženja u drugo - kolonijalno vreme, kada su smatrani egzotikom. To su predmeti u kojima se jedan svet - Afrika - ukopao u mestu, okamenio, uskladištio, „muzejsao“ i pretvorio u fetiš. Izabelin život je vezan za gotovo ceo XX vek. Prvi i Drugi svetski rat, Hirošimu, kolonijalizam, razvoj moderne umetnosti - sa ličnostima kao što su Džojz, Pikaso i Halsenbek, putovanja na Mesec, Zigi Stardast Dejvida Bouvija, glad u Africi i Vlam Blok u Antverpenu.

3. *Face a l'extreme* je naslov knjige francuskog mislioca Cvetana Todorova o koncentracionim logorima u Drugom svetskom ratu. Naslov, međutim, istovremeno ukazuje na stav svih onih koji u XXI veku žive sa izvesnim stepenom svesti. Svakog dana se suočavamo sa krajnošću. Posmatra nas, sa svojom Međuzinom glavom, i kao da se pretvaramo u kamen: u emotivnu ravnodušnost, političku apatiju, društvenu izolaciju, u sve obimniju privrednu proizvodnju i potrošnju. Prema francuskom sociologu Žanu Bodrijaru, u međuvremenu smo prešli prag stvarnosti i istorije. Sve je otišlo predaleko. Drugačije rečeno, karakteristika našeg doba nije kraj istorije, već nemogućnost da se istorija dovede do kraja. U tome je apokalipsa našeg doba: u nemogućnosti kraja. Ili - bolje reći, života s one strane kraja. Pa, onda, dobro: koja se zbivanja odvijaju s one strane kraja? Bodrijar ih naziva ekstremnim fenomenima. Poziva se na latinski koren ex-terminus: s one strane kraja. Karakteristike ekstremnih fenomena su ekstaza i involucija. Ekstaza društvenog: mase, društvenije od društvenog. Ekstaza tela: gojaznost, „deblje od debelog“. Ekstaza informacija: simulacija „istinitije od istinitog“. Ekstaza vremena: stvarno vreme „sadašnjije od sadašnjeg“. Ekstaza stvarnog: hiperrealno, „stvarnije od stvarnog“. Ekstaza seksa: pornografija „seksualnije od seksa“. Ekstaza nasilja: teror „nasilnije od nasilja“. Naša epoha je epoha prostakluka: sve naše strukture se nadimaju i u svojoj ekspanziji upijaju sve.

4. Postoji li nešto što je „ekstremno pozorište“? I, ako postoji, šta bi moglo da znači? „Pozorišnije od pozorišta“ ako ga formuliramo a la Bodrijar? Pozorište koje se postavlja *face a l'extreme*, pogleda usmerenog ka Međuzini glavi nepodnošljive stvarnosti i svesnog rizika da se pretvori u kamen? Pozorište sa jasnim političkim i socijalnim temama i namerama? Pozorište koje čine beskućnici i ilegalni imigranti? Pozorište koje izlazi na ulice i ulazi u komšiluk? Pozorište u ime demokratskih vrednosti? Ukratko, „angažovano“ pozorište, pozorište koje se „meša“, koje se svojoj publici obraća neposredno?

5. Izabela kazuje priču svog života, ali je ne kazuje sama. Sa njom je pričaju svi koji su joj bili važni, oni mnogobrojni u njenom životu koji su umrli. Artur i Ana - njeni ljubavnici Aleksandar i Frank. I ne samo da zajedno pričaju Izabelinu priču, već je i pevaju. Ovo nije prvi put da u komadu Jana Lauersa postoji živa muzika i da glumci pevaju, ali se to još nikad nije dogodilo na tako otvoren i privlačan način...

Fragmenti eseja Ervina Jansa

GLAVNI PROGRAM

IZABELINA SOBA/ISABELLE'S ROOM

Jan Lauwers & Needcompany, Brisel, Belgija

Režija, tekst i scenografija - Jan Lauwers, produkcija - Needcompany, koprodukcija - Festival d'Avignon, Theatre de la Ville (Paris), Theatre Garonne (Toulouse), La Rose des Vents (Scene Nationale de Villeneuve d'Ascq), Brooklyn Academy of Music (New York) welt in basel theater festival; U saradnji sa The Kaaitheater (Brussels), uz podršku Flamanskih vlasti; Uloge - Viviane De Muynck, Anneke

Bonnema, Benoit Gob, Hans Petter Dahl, Maarten Segher, Julien Faure, Yumiko Funaya (alternacija Louise Peterhoff), Sung Im Her (alternacija Tijen Lawton); Narator Misha Downey (alternacija Ludde Hagberg); Trajanje 120 minuta Jugoslovensko dramsko pozorište, 15. i 16. septembra u 20 sati Scena NIS u Novom Sadu, 20. septembra u 20

FRANKENŠTAJN-PROJEKT /FRANKENSTEIN-PROJECT

Proton Cinema LLC, Budimpešta, Mađarska

Režija - Kornél Mundruczó, tekst K. Mundruczó, Yvette Bíró; produkcija - Proton cinema LLC uz podršku - BQRKA theatre - Mobilbox

club, TRAF0 - house of contemporary arts; Glumci - Lili Monori, Roland Raba, Kinga Mezei/Kata Weber/Orsi Toth, Janos Derzsi, Andrea Spolarics/Sandor Terhes,

Natasa Stork, Rudolf Frecska, Ogota Kiss; Trajanje 130 minuta Prostor nekadašnjeg restorana „Grčka kraljica“, 16. i 17. septembra u 20 sati

Samo da se piše o Bitefu, pa makar i dobro.

Onog momenta kada ne bude više postojao nijedan negativni komentar, s Bitefom je gotovo.

(Mira Trailović)

GLAVNI PROGRAM

KUĆA JELENA /THE DEER HOUSE

Jan Lauwers & Needcompany, Brisel, Belgija

Tekst, režija i scenografija - Jan Lauwers, produkcija - Needcompany & Salzburger Festspiele, koprodukcija - Schauspielhaus Zurich, PACT Zollverein (Essen), u saradnji sa deSingel (Antwerpen) i Kaaitheater (Brisel), uz podršku flamanskih vlasti; Igraju - Grace Ellen Barkey, Anneke Bonnema, Hans Petter Dahl, Viviane De Muynck, Misha Downey, Julien Faure, Yumiko Funaya, Benoit Gob, Eleonore Valere (alternacija Tijen Lawton), Maarten Seghers, Inge van Bruystegem, Trajanje 120 minuta

Jugoslovensko dramsko pozorište, 17. septembra u 20 sati

TUŽNI TROPI /TRISTES TROPIQUES

Compagnia Virgilio Sieni, Firenca, Italija

Inspirano *Tužnim tropima* Kloda Levi Strosa; Koncept, koreografija, scenografija - Virgilio Sieni; Interpretatori i saradnici - Simona Bertozzi, Ramona Caia, Elsa de Fanti, Filippa Tolaro, Michela Minguzzi; Producenti - Bitef Theatre, La Biennale di Venezia, Berliner Festspiele - spielzeit Europa, u okviru ENPARTS projekta; Koproducenti - Biennale de la Danse de Lyon, Teatro Stabile di Napoli, Compagnia Virgilio Sieni; trajanje 60 minuta

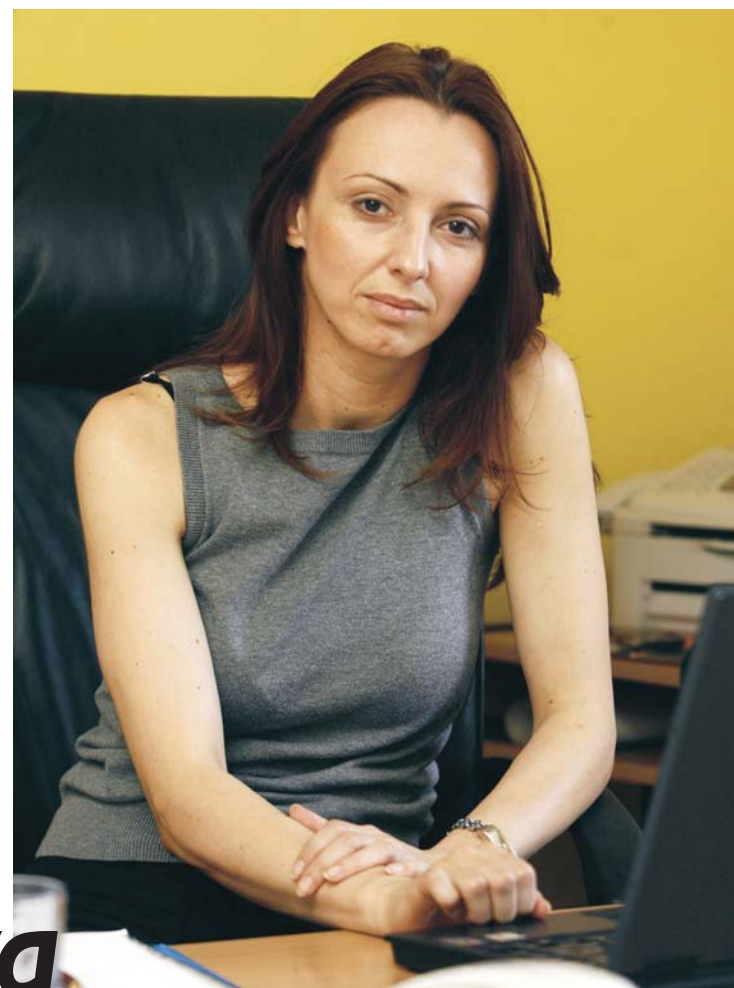
Pozorište na Terazijama, 18. i 19. septembra u 20 sati

UJKA VANJA /UNCLE VANYA

Deutsches Theater, Berlin, Nemačka

A. P. Čehov; režija - Jurgen Gosch; Uloge - Christian Grashof, Constanze Becker, Meike Droste, Gudrun Ritter, Jens Harzer, + Bernd Stempel, Christine Schorn, + Max Frohlich, Trajanje 120 minuta

Jugoslovensko dramsko pozorište, 19. septembra u 20 sati

Bitefova introspekcija

Jelena Kajgo

OAZA SMISLA

oprečni stavovi, razgovaraće se o društvenim promenama koje uslovljavaju promene u umetnosti, pa i promene u prezentaciji moderne umetnosti. Evo ga taj termin „modernost“ koji treba preispitati - šta je novo, šta je moderno, šta je post - a šta je posle toga, šta je posle kraja, posle kraja iluzije, posle iluzije kraja... Da li situacija u kojoj svega dva procenta populacije ide u pozorište, opravdava postojanje slogana festivala, koji na taj način privuče publiku i skrene joj pažnju na neki društveni ili pozorišni fenomen? Ili je marketinški trik i greška tumačiti publici selekciju i nametati neko svoje viđenje sveta? Gde se susreću marketing i umetnost, šta se tu dobija a šta gubi.

Kada sam počela da radim u Bitefu nastao je vrlo uzbudljiv proces poniranja u njegove tajne mehanizme. To jeste, nažalost istovremeno značilo i suočavanje sa jednim krajnje banalnim tržišnim poslovanjem - budžetima, terminima, letovima, hotelima... Ali sa druge strane to je donelo i bliski dijalog sa selektorima, umetnicima, gostima, koji je od neprocenjive važnosti za nekoga ko se bavi teatrom.

I to je, čini mi se, dodatni kvalitet ovogodišnjeg Bitefa, osim odlične selekcije predstava, činjenica da je više nego neki prethodni, okrenut dijalogu. Autora, publike, teoretičara...

Okrugli sto povodom Čehovljevog jubileja okupice između ostalih reditelje Dejana Mijača i Tomija Janežića, kao i eminentne teatrologe - Žorža Banua i Eleni Kovalsku, a

odvijaće se pod moderatorskim smernicama Ivana Medenice. Tematski susreti posle svake predstave su takođe uzbudljiva novina. Na njih su pozvani eksperti iz raznih oblasti, koje su vezane za određenu temu kojom se u najširem kontekstu bavi neka od predstava, a vodiće ih dramaturg Milena Bogavac. Panel diskusija *teatarsrbija.net*, koju organizuju Milena Dragičević-Šešić i Aleksandar Brkić, analiziraće forme pozorišnog umrežavanja i međunarodne saradnje, tih važnih procesa koji srpski teatar čine vidljivim. U prilog tome, ove godine vraćen je i program *Showcase*, koji gostima Bitefa predstavlja dela domaćih reditelja i pisaca.

I naravno, glavni program - devet značajnih autora, kao rezultat niza selektorskih putovanja, brižljivog odabira predstava, brojnih razgovora, i naravno - velike borbe za održanje prošlogodišnjeg budžeta. A ko je danas publika Bitefa? Beogradski glumci ga nedovoljno posećuju, počinje škola, roditeljski budžeti su dodatno opterećeni, mladi ljudi su razapeti između *Zvezda granda* i razmišljanja o poslu koji donosi novac, a to svakako nije pozorište.

Ali predstave na Bitefu su uvek rasprodate. Retko pozorište uspe da primi sve koji te večeri dođu do njegovih vrata. Dakle, Bitef je potreban, danas verovatno više nego ikada.

Jer u vreme kada nas sa medija bombarduju rezolucije, stare i nove korupcijske afere, nestašice, rialiti programi, mozgoispirajući reklamni slogani, vest da počinje Bitef zvuči nekako čudno. Odužara. Lauers, Goš, Jažina, upakovani između crne hronike i reklame za žvake. Nekome sasvim nepotrebnim, nekome mala oaza smisla i umnosti. Iščekivanje u mraku pozorišne sale. Nadahnucé. ■

GLAVNI PROGRAM

KO BI HTEO MAMU KAO MOJU/ WHO WOULD WANT A MOM LIKE MINE

STANICA Servis za savremeni ples i

Malo pozorište „Duško Radović“, Beograd, Srbija

Koncept i koreografija - Dalija Aćin, Izvođenje - Dalija Aćin; Dramaturško-konceptualna podrška - Teorija Koja Hoda (Bojan Đorđev, Siniša Ilić, Ana Vujanović); Produkcija - STANICA Servis za savremeni ples i Malo pozorište „Duško Radović“ uz podršku Ministarstva kulture Republike Srbije; Trajanje 40 minuta
Mesto / Venue: Malo pozorište „Duško Radović“, 20. septembra u 20 sati

T.E.O.R.E.M.A./T.E.O.R.E.M.A.T.

TR Warszaw, Varšava, Poljska

Prema delu Pjera Paola Pazolinija; Režija i adaptacija - Grzegorz Jarzyna; Igraju - Jan Englert, Danuta Stenka, Katarzyna Warnke, Jadwiga Jankowska Cieslak/Lidia Schneider, Pietro Jan Dravnel, Rafal Mackowiak, Sebastian Pawlak; Produkcija - TR Warszawa; Trajanje 130 minuta

Narodno pozorište, 21. i 22. septembra u 20 sati

TRI SESTRE/THREE SISTERS

Moskovski teatar OKOLO kraj kuće Stanislavskog/Moscow Theatar Near by Stanislavsky House OKOLO, Moskva, Rusija

A. P. Čehov; Reditelj - Yuri Pogrebnychko; Uloge - Tatiana Loseva, Lilia Zagorskaya i Elena Kobzar, Aleksey Sendrik, Ekaterina Kudrinskaya, Yana Lisickaya, Maria Pogrebnychko, Elen Kasjanik, Yuri Pavlov, Vitalii Linetskiy, Ilya Oks, Vitalii Stepanov, Sergey Kaplunov, Nikita Loginov, Aleksandr Orav, Konstantin Zheldin, Anna Egorova; Producenti - K8 Zaslavskiy, S8 Terežin Tereshin; Trajanje 150 minuta

Atelje 212 / Atelje 212, 24. i 25. septembra u 20 sati

SPOMENIK G2/ MONUMET G2

Maska i Mestno gledališče Ljubljansko, Ljubljana, Slovenija

Režija i tekst - Janez Janša i Dušan Jovanović; Izvođenje - Jožica Avbelj, Matjaž Jarc, Boštjan Narat, Teja Reba; Producent - Jedrt Jež Furlan; Trajanje 60 minuta

Bitef teatar, 22. septembra u 17 i 20 sati

BAHANTKINJE /THE BACCHAE

Narodno pozorište u Beogradu, Beograd, Srbija

Euripidova tragedija; Režija i adaptacija - Staffan Valdemar Holm; Producenti - Borislav Balač i Milorad Jovanović; Uloge - Nenad Stojmenović, Marko Nikolić, Tanasije Uzunović, Igor Đorđević, Slobodan Beštić, Radmila Živković; Hor - Stela Četković, Nela Mihajlović, Jelena Helc, Daniela Kuzmanović; Trajanje 100 minuta

Narodno pozorište, 23. septembra u 20 sati

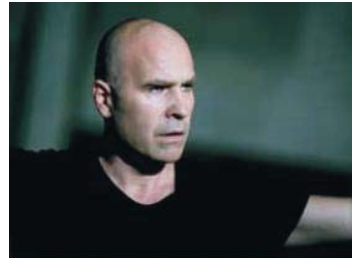

Jan Lauwers, režiser, scenograf
IZABELINA SOBA & KUĆA JELENA

Kornél Mundruczó, režiser
FRANKEŠTAJN-PROJEKT

Virgilio Sieni, koreograf
TUŽNI TROPI

Jurgen Gosch, režiser
UJKA VANJA

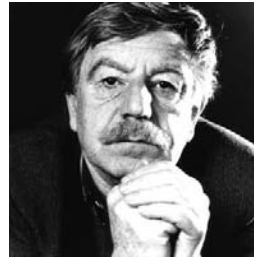
Dalija Aćin, režiserka
KO BI HTEO MAMU KAO MOJU

Grzegorz Jarzyna, režiser
T.E.O.R.E.M.A.

Janez Janša i
Dušan Jovanović,
režiseri
SPOMENIK G2

Staffan Valdemar
Holm, režiser
BAHANTKINJE

Yuri Pogrebnichko, reditelj
TRI SESTRE

PRATEĆI PROGRAM

■ Bitef polifonija (12.30 sati)

LIMES (Community art) - Teatar Mimart iz Beograda (90 minuta), koncept i režija Nela Antonović
UK „Parobrod“, 16. septembra

POZORIŠTE ZAJEDNICE

Centar za dramu u edukaciji i umetnosti Cedeum iz Beograda (90); Otvorena radionica/prezentacija, moderator i voditelj Paul Murray (glumac, reditelj, profesor, Srbija/V. Britanija)
UK „Vuk“ - Scena Kult, 17. septembra

TEATAR KONTEKSTA - COT METOD

Theatr Cynefin i Republika imaginacije - Međunarodna mreža kreativnog građanina iz velike Britanije (90); Otvorena radionica/prezentacija, moderator i voditelj Iwan Brioc (trener, umetnički direktor, reditelj, Srbija/VB)
UK „Vuk“ - Scena Kult, 18. septembra

TI I JA SMO MI / TIDHE UNE JEMINE

Republika Srbija i služba Koordinacionog tela za opštine Preševo, Bujanovac i Medveđa, u saradnji sa agencijom Trust me iz Valjeva (90); Prezentacija projekta i otvorena radionica, vode i moderiraju Aleksandar Lazić, Tinja Došen, autori projekta Milena Bogavac i Rahim Salihu (članovi autorskog tima istoimene predstave)
UK „Vuk“ - Scena Kult, 19. septembra

20.09. 12.30

KOCKA JE BAČENA! - Centar za dramu u edukaciji i umetnosti Cedeum iz Beograda (90); Prezentacija projekta, moderator i voditelji Ljubica Beljanski Ristić, Sanja Kršmanović Tasić i Anđelija Jočić (Cedeum DICE tim)
UK „Vuk“ - Scena Kult, 20. septembra

ZAJEDNICE POZORIŠTA ZA ODRASTANJE BEZ NASILJA - Forum grupe ne-

zavisnih teatar, organizacija mladih i srednjih škola iz Srbije (90); Otvorena radionica Forum pozorišta, moderator i voditelji Aleksandra Jones i Jelena Vuksanović (forum treneri, Beograd)
UK „Parobrod“, 21. septembra

POZORIŠTE U UČIONICI ZA ODE-

LJENSKU ZAJEDNICU - Malo pozorište „Duško Radović“ iz Beograda (90); Moderator i voditelj Stevan Bodroža (reditelj)
UK „Parobrod“, 22. septembra

KOMUNA - PRIRODA, PORODICA,

POZORIŠTE - Porodica bistrih potoka iz Srbije (90); Interaktivna prezentacija/radionica, moderator i voditelj Božidar Mandić
UK „Parobrod“, 23. septembra

POZORIŠTE I NAUKA - ZAJEDNICA

ČUDA - Teatar Rubikon iz Rijeke i jedna osnovna škola iz Beograda (90); Prezentirani i voditelji radionica Zvonimir Peranić (Rjeka) i Marijana Ajzenkol (Beograd)
UK „Parobrod“, 24. septembra

25.09. 12:30

Trajanje: 90 min.

TREBA RADITI! (PAKET ZA ČEHOVA) - Ister Teatar i Dah Teatar iz Beograda, Mostarski teatar mladih iz Mostara i Teatar Rubikon iz Rijeke; Moderator i voditelji Ister Teatar
UK „Parobrod“, 25. septembra

■ Bitef na filmu (Muzej kinoteke od 17.30)

MERI ŠELI: FRANKENŠTAJN - 20. septembra (123 minuta);
Muzej Kinoteke, Kosovska 11

TEOREMA - 21. septembra (95);

UJKA VANJA (IGRANI FILM) - 22. septembra (109)

■ Bitef Showcase

IZABELINA SOBA - Jan Lauers i Nidkompani iz Brisela, režija, tekst i scenografija Jan Lauers (120 minuta)
Jugoslovensko dramsko pozorište (scena „Ljuba Tadić“), 15. i 16. septembra u 20 sati

FRANKENŠTAJN-PROJEKT - Kornel Mundruco/Ivet Biro iz Budimpešte, režija Kornel Mundruco (130)
Prostor nekadašnjeg restorana „Grčka kraljica“, 16. i 17. septembra u 20

KUĆA JELENA - Jan Lauers i Nidkompani iz Brisela, režija, tekst i scenografija Jan Lauers (120)
Jugoslovensko dramsko pozorište (scena „Ljuba Tadić“), 17. septembra u 20

TUŽNI TROPI - Kompanija Virđilio Sijeni iz Firence (inspirisano „Tužnim tropima“ Kloda Levi-Strosa), ideja, koreografija, scenografija Virđilio Sijeni (60)
Pozorište na Terazijama, 18. i 19. septembra u 20

UJKA VANJA - Dojčes teatar iz Berlina, A. P. Čehov, režija Jirgen Goš (210)
Jugoslovensko dramsko pozorište (scena „Ljuba Tadić“), 19. septembra u 20

KO BI HTEO MAMU KAO MOJU - STANICA servis za savremeni ples, koncept i koreografija Dalija Aćin (40)
Malo pozorište „Duško Radović“, 20. septembra u 20

T.E.O.R.E.M.A. - TR Varšava iz Varšave (po Pjeru Paolu Pazolniju), režija i tekst Gžegož Jažina (130)
Narodno pozorište (Velika scena), 21. i 22. septembra u 20.30

SPOMENIK G2 - Maska i Mestno gledališče ljubljansko iz Ljubljane, Dušan Jova-

nović i Janez Janša, režija Janez Janša i Dušan Jovanović (60)
Bitef teatar, 22. septembra u 17 i 20

BAHANTKINJE - Narodno pozorište iz Beograda, Euripid, režija Stafan Valdemar Holm (100)
Narodno pozorište (Velika scena), 23. septembra u 20

TRI SESTRE - Moskovski teatar OKOLO kraj kuće Stanislavskog iz Moskve, A. P. Čehov, režija Jurij Pogrebničko (150)
Atelje 212, 24. i 25. septembra u 20

■ Bitef tribine

16.09. 17:00

NO LOGO - Moderatorka Ana Tasić, Bitef teatar, 16. septembra u 17 sati;

PROJEKAT THEATRESERBIA.NET - organizuju Milena Dragičević Šešić i Aleksandar

ČEHOV U 21. VEKU - Moderator Ivan Medenica, Sava centar (sala 5/1), 23. septembra u 16

■ Bitef izložbe

ALJOŠA REBOLJ „IZVAJANO VREME“ - Beogradska tvrđava, od 16. septembra u 19 sati

PLAKATI BITEFA - Muzej pozorišne umetnosti, od 18. septembra u 18

■ Bitef prezentacije

PROJEKAT VIZIJE EVROPE - Teatarska asocijacija Kvartet, Bitef teatar, 17. septembra u 18 sati

BITEF - POZORIŠTE, FESTIVAL, ŽIVOT - Promocija knjige Natalije Vagapove, Bitef Art Caffé, 22. septembra u 11

BITI KATALIZATOR - Indijsko pozorište Pritvi, prezentuje Sandžana Kapur, tokom festivala

■ Tematski susreti sa autorima

Moderatorka Milena Bogavac

POZORIŠTE POSLE ILUZIJE KRAJA - 15. septembra posle predstave *Izabelina soba*

NAKAZE LIBERALNOG KAPITALIZMA - 16. septembra, posle predstave *Frankenštajn - projekt*

SVE JE POLITIKA, ALI UMETNOST NIJE SVE - 17. septembra, posle predstave *Kuća jelena*

IGRANJE ANTROPOLOGIJE - 18. septembra, posle predstave *Tužni tropi*

ČEHOV U XXI VEKU U NEMAČKOJ - 19. septembra, posle predstave *Ujka Vanja*

UMETNOST KAO (IS)POVEST - 20. septembra, posle predstave *Ko bi hteo mamu kao moju*

BUĐENJE TELA I USPAVANO DRUŠTVO - 21. septembra, posle predstave *T.E.O.R.E.M.A.*

REENACTMENT U SAVREMENOJ POZORIŠNOJ PRAKSI - 22. septembra, posle predstave *Spomenik G2*

SME LI ANTIČKA TRAGEDIJA DA BUDE ZABAVNA - 23. septembra, posle predstave *Bahantkinje*

ČEHOV U XXI VEKU U RUSIJI - 24. septembra, posle predstave *Tri sestre*

■ After Ten Part

Klub, muzika, teatar od 15. do 24. septembra (zabavni multimedijalni program), urednica i producentkinja Slavica Hinić

Transnafta Partner prirodni
www.transnafta.rs